PESKÄÄ JEESUKSEN JALAT

(Washing Jesus' Feet)
57-0310A · Phoenix, Arizona, USA, 10. 3. 1957

1 Jäädäänpä seisomaan vielä hetkeksi rukoilemaan.

Kallis, rakas Isämme, me tulemme kiitollisin sydämin Herran Jeesuksen nimessä kiittämään Sinua kaikesta mitä Sinä olet tehnyt. Ja me rukoilemme, että Sinä siunaisit kokouksemme tänä iltapäivänä.

Me Kiitämme Sinua tästä veljemme uljaasta todistuksesta, kuinka Sinä olet tuonut hänet pimeydestä ihanaan valoon. Ja me rukoilemme rakkaan veljemme puolesta, että Sinä auttaisit häntä ja siunaisit häntä kaikin tavoin ja hänen pikku vaimoaan ja lastaan.

Ole meidän kanssamme tänä iltapäivänä Sanassa. Pelasta syntiset ja paranna sairaat, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

Istukaa, olkaa hyvät. Ja nyt, virkaveljeni, veli Moore ja Sananpaikka

[Veli Moore lukee Luukkaasta 7:36–50:

Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle.

Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta

ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen."

Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle." Hän virkkoi: "Opettaja, sano." -

"Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.

Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"

Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enem-

män anteeksi." Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit."

Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan.

Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään.

Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani.

Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."

Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut.– -toim.]

2 Jos en erehdy, eikö siellä istukin veli Outlaw? Herra siunatkoon sinua, veli. Hauska nähdä sinut täällä. Huomasin sinut juuri täältä lavalta. Kuulin äidistäsi, tai joku oli kovin sairas. Onko näin? Me rukoilemme hänen puolestaan, että hän paranisi. Ja meille on ilo saada kaikki teidät muutkin tänne tänä iltapäivänä, tähän pikku kokoukseen.

Ja olen saanut kuulla useimmista minun…veljemme todistuksen, osan siitä, kun tulin sisään. Ja kuulkaapa, kun minä kuulin sen tänä aamuna veli Ballardin seurakunnassa, ja miten hänet johdatettiin hengellisesti tuohon seurakuntaan etsimään minua rukoilemaan puolestaan: miten Herra sen tekikään. Ja hän…kukaan ei tiennyt, että minä olin menossa sinne. Ei veli Ballardkaan itse. Ja me vain tunsimme johdatusta mennä sinne ja siellä Herra oli. Ja nuoresta katolisesta pojasta lavalla eilen illalla sanottiin, että hänellä olisi…olisi kasvain aivoissa ja oli–ja lääkäri oli sanonut, että hän kuolisi; ja kuinka hänen puolestaan oli rukoiltu lavalla. Hänet johdatettiin oudosti tuohon paikkaan tänä aamuna. Meillä oli ihana hetki.

Nyt, te, Täyden Evankeliumin ihmiset, monet teistä eivät saata ymmärtää…Oliko se tuo poika, joka nosti kätensä juuri silloin, se intiaanipoika? Kyllä, veli. Jumala siunatkoon sinua. Tuntuuko sinusta paremmalta? Tunnetko…Oikein hyvä. Tosi hienoa. Me kiitämme siitä Jumalaa. Ja me vain toivomme ja luotamme ja uskomme koko sydämestämme, että sinä ja sinun ihana pikku vaimosi ja lapsesi voitte mennä sinne ja todistaa Herran Jeesuksen voimasta, se on meidän vilpitön rukouk-

semme ja uskomme.

3 Me kuulimme juuri tämän baptistiveljen puhuvan siitä, minkä läpi hän oli käynyt…Teille Täyden Evankeliumin ihmiset, no, te kuulette jonkun antavan todistuksen; se ei taida kuulostaa liioittelulta; tehän arvostitte sitä. Mutta minä tiedän, missä tuo poika seisoo. Minä olen käynyt samojen koettelemusten läpi, ja minä tiedän, mitä tarkoittaa astua esiin tosi uskossa Pyhän Hengen kasteen kanssa. Muistan, mitä minulle sanottiin, kun minä menin kertomaan ihmisille, että olin saanut Pyhän Hengen.

Tohtori Davis sanoi minulle: "Billy, sinä tarvitset lepoa. Mene kotiin. Sinua vaivaa nyt jokin." Hän sanoi: "Sinä olet nähnyt painajaista."

Minä sanoin: "Minä näin enkelin." Kyllä vain.

Hän sanoi: "Ja sinun ala-asteen opintojesiko kanssa sinä aiot lähteä saarnaamaan evankeliumia ympäri maailman?"

Minä sanoin: "Niin Hän sanoi, ja niin minä tulen tekemään." Ja niin tein Jumalan armosta.

Nyt, kuunnelkaapa. Tämä poika täällä, hän tarvitsee käsivartta ja auttavaa kättä, tehän tiedätte. Hän on…Anna siis sinä se hänelle, veli. Hän tarvitsee sitä todella, että joku ottaa hänet huostaansa. Hän–hän on tullut sieltä tänne tuodakseen esiin kantansa koko Jumalan asiaa kohtaan ja uskomaan Pyyhän Hengen kasteeseen, ja uskomaan Jeesukseen Kristukseen ja ihmeisiin ja merkkeihin. Hän on tullut näyttämään olevansa veljemme. Siis, näytetäänpä hänelle, että olemme–olemme hänen veljiään kaikella kunnioituksella. Jumala siunatkoon häntä, on vilpitön rukoukseni.

Ja minä kuulin, että tämä pikku rouva on tulossa taas äidiksi aivan pian, ja tuo pois lähteminen on huolestuttanut poikaa ja saanut hänet levottomaksi–ja kaikkea. Ja hänellä on ollut hermo–, ja vatsavaivoja. Me rukoilimme tänä aamuna. Olen varma, että Jumala kuuli. Herra siunatkoon heitä, on vipitön rukoukseni. Ja tälle pikku rouvalle, hän myös on tullut koettelemusten keskeltä, oopperalaulajasta olemaan Jumalan palvelija. Minä olen siitä iloinen. Minä rukoilen, että Jumala siunaisi heitä runsain mitoin.

4 Luulisin, että pormestari on lähettänyt minulle avaimen tähän kaupunkiin. Gene, minä näin sen juuri tuolla. Veli Outlaw, ja ajattelin, että se saattaisi olla kaupungin avain. En tiedä. Ei se taidakaan olla. Mutta se,

mitä minä tarvitsen, on avain Sanaan: Pyhä Henki.

5 Siis, me saamme tänään pienen draaman, jonka Jumala on pannut minun sydämelleni tässä iltapäivällä. Ja minä haluaisin teidän olevan hetken aivan hiljaa ja kuuntelevan.

Nyt, me haluamme päästä pois ajoissa, jos Herra tahtoo, niin että ne, jotka voivat palata tänä iltana…Ja minä ymmärrän, että jotkut odottavat tämän olevan päätöskokous. Monet tuntemattomat halusivat kokouksen myös illalla. Jos teidän paimenenne haluavat teidän olevan seurakunnassanne tänä iltana, jos sitä ei ole suljettu, teidän velvollisuutenne on olla–paikallanne tänä iltana. Näin se on. Kukaan ei ole poissa seurakunnastaan. Teillä on seurakuntanne…

Nyt, kun tämä kaikki on ohi, me haluamme, että palaatte seurakuntaanne. Menkää takaisin seurakuntaanne, josta olette kotoisin. Muuttukaa todella ja olkaa parempia kristittyjä, jos vain voitte olla. Ja kaikki käännynnäiset, jotka ovat olleet minun kokouksissani, tavoitelkaa niitä, jotka asuvat lähiseudulla. Käykää heidän luonaan ja viekää heidät seurakuntaanne ja olkaa ystäviä heille. Herätykset ovat sitä varten. Iloitkaa niiden kanssa, jotka ovat parantuneet. Ja siis, muistakaa aina minua rukouksessanne.

6 Siis, meidän kertomuksessamme, tänä iltapäivänä, näyttäisi olevan jotakin vialla. Kun me tarkastelemme sitä, ääni, joka siinä puhuu, ei tunnu olevan oikein oikeanlainen. Mitenkä nämä fariseukset muka rakastivat Jeesusta? Hehän vihasivat Häntä. No mutta, heillähän ei ollut mitään tekemistä tämän miehen kanssa, jota Jeesukseksi kutsuttiin. Siis, hehän halveksivat Häntä.

Ja miten tämä fariseus pystyi ollenkaan edes pyytämään Häntä kotiinsa päivällisille? Me yleensä kutsumme ihmisiä, jotka syövät kanssamme, näet, niin kuin joku, jota–jota te arvostatte. Yhdessä syömisessä on jotakin. Siitä syystä meillä on Herran ehtoollinen. Yhdessäolo Herran ehtoollisen parissa, tekee siitä meille niin suurenmoista.

Mutta, miten tuo fariseus saattoi kutsua Jeesuksen kotiinsa? Ja niin kuin vanha paha maailma tapaa sanoa: ”hänellä oli jotakin hihassaan”…-Hänellä oli vähän niin kuin itsekäs motiivi.

7 Sana fariseus merkitsee ”näyttelijä.” Sana fariseus merkitsee todella ”näyttelijä.” Ja näyttelijä on matkija tai imitaattori. Ja miten hyvin se käy yksiin meidän nykyaikaisen sanamme ”teeskentelijä”, näyttelijä, imitaat-

tori, joku, joka yrittää olla jotakin. Kansanedustaja Upshaw tapasi sanoa: "Kun sinä yrität olla jotakin, mitä et ole." Edesmennyt kansanedustaja, joka parani meidän kokouksessamme oltuaan pyörätuolissa 66 vuotta, hän tapasi sanoa: "Älä ole mitään, mitä et ole." Se on etelävaltiolaisuutta.

Mutta, tämä fariseus oli kutsunut Jeesuksen. Siis, ei heidän välillään ollut mitään ystävyyttä, ja niinpä siinä täytyi olla jokin itsekäs motiivi. Ei heillä ollut mitään yhteistä, mistä keskustella.

8 Tiedättehän, me keski-ikäiset miehet, meillä on yhteisiä asioita. Me haluamme tavata oman ikäisiämme ihmisiä ja keskustella.

Kun te näette pikkutytön, viiden vanhan, norkoilevan isoäidin ympärillä, jotakin on vialla. Isoäidillä on karkkipussi jossakin. Heillä on liian iso ikäero. Ei heillä voi olla yhteisiä asioita. He–he puhuvat toistensa kieltä nukeistaan ja hyrristään, ja pienet pojat. Raamattu sanoo Jesajassa: "Pienet lapset leikkivät kadulla…" Heillä on yhteisiä asioita.

Nuoret naiset, heillä on yhteisiä asioita. He tapaavat mielellään ja juttelevat poikaystävistään, ja, tiedättehän, ja…Heillä on yhteisiä asioita. Ja muillakin naisilla, tiedättehän, on yhteisiä asioita. Ha haluavat tavata ja jutella ja tavata ja jutella. Heillä on yhteisiä asioita. Siis, miehillä on samoin.

Ja kaupungin Kiwanit, he tapaavat toisiaan mielellään, ja nauttivat vähän päivällistä ja juttelevat kaupungin asioista, miten köyhät ruokitaan ja mitä pientä pitäisi tehdä. Kiwaneilla on yhteisiä asioita, looseilla.

Ja kristityillä on yhteisiä asioita. Ja sitä me janoamme tänä iltapäivänä täällä. Meillä on yhteisiä asioita. Meillä on jotakin, josta me kaikki olemme kiinnostuneita. Jos niin ei olisi, me olisimme puistoissa tai tuolla maanteillä. Mutta, meillä on yhteisiä asioita. Me haluamme puhua Herrasta Jeesuksesta. Me emme tule ollenkaan tänne, että meidät nähtäisiin. Me tulemme tänne puhumaan Jeesuksesta. Ja me tulemme olemaan yhdessä Hänen Sanansa ääressä ja Hänen kansansa kanssa. Sitä varten me olemme täällä.

9 Mutta, miten tämä fariseus, oli ollenkaan kutsunut Jeesuksen, jota hän vihasi, tulemaan kylään ja nauttimaan illallista kanssaan? Ja sen on täytynyt tapahtua myöhään iltapäivällä, luulisin, juuri kun aurinko oli laskemaisillaan, ja aurinko oli laskemassa. Ja Jeesus oli väsyksissä. Hän oli saarnannut koko päivän ja Palestiinan auringon suora paiste poltteli Hänen kasvoissaan.

Ja, kun meidän tarinamme alkaa, näen nuoren miehen, aivan hiessä. Hänen jalkansa ovat hikiset ja hiekassa. Ja hän seisoo tuon suuren ihmisringin ulkopuolella, joka tungeksi kohti Häntä kuulemaan Sanaa.

10 Ja, tiedättehän, olen kuullut monia hyviä saarnaajia. Ja miten minä rakastankaan kuunnella hyvää saarnaamista. Minulla ei ole kovin hyviä mahdollisuuksia siihen. Mutta minä kuuntelen todella mielelläni hyvää saarnaajaa, joka tuntee Sanan. Mutta, voi, millaista olisikaan kuulla Hänen sanovan jotakin. Vain yksi sana Häneltä, saisi meidän sydämemme sykähtämään enemmän kuin mikään muu ääni, jonka me olemme koskaan kuulleet.

Ja nyt, ihmisten on täytynyt tungeksia Hänen lähelleen kuulemaan Sanaa. Ja katsellessamme toiselle puolelle, minä näen tämän nuoren miehen, väsyneenä, täristen kovan juoksun jälkeen, koko ruumis hikisenä ja seisovan varpaillaan, etsien. ”Voi”, hän sanoo, ”se on Hän. Se on Hän. Sillä en ole koskaan kuullut ihmisen puhuvan sillä tavalla.”

Ymmärrättehän, hän oli lähtenyt matkaan, ja hänen suuri, rikas paimenensa oli lähettänyt etsimään Jeesuksen käsiinsä. Sen on täytynyt olla helpotus, kun hän löysi Hänet. Hän oli käynyt yhdessä paikassa ja toisessa paikassa, ja totesi, ettei Hän ollut täällä, ja hän oli lähtenyt muualle.

11 Mutta, muutamaa päivää aiemmin, hänen rikas herransa, joka asui toisessa kaupungissa, hän oli suuri mies tuossa kaupungissa. Hänellä oli vaikutusvaltaa. Ja ihmiset kunnioittivat häntä kovasti. Minä voin nähdä hänen…
Nyt nämä fariseukset olivat kaukana köyhästä. Jotkut heistä olivat valtavan rikkaita. He saivat kymmenyksiä ja uhreja ja ottivat siivun uhreista. He olivat rikkaita ihmisiä. Ja heitä katsottiin ylöspäin. Ja heidän piti elää rehellistä elämää ja heitä pidettiin kaupungin papistona.
Mutta saanko sanoa tämän, että siinä kaikessa, mikä oli ihan oikein, mutta, jos sydämesi ei ole oikeassa suhteessa Jumalaan, sinä et vielä ole mitään Jumalan silmissä. Huolimatta siitä miten uskonnollinen sinä olet, miten arvostettu, miten hyvä nimi sinulla on, miten rehellinen sinä olet, se ei merkitse Jumalan silmissä yhtään mitään.

12 Me tarkkailemme nyt tätä fariseusta. Ja me näemme hänet kävelemässä edes-takaisin kotinsa suurilla käytävillä. "Minä olen tohtori se ja se tässä kaupungissa. Tiedättehän, olen–olen–hyvin arvostettu kansalainen. Se, mitä minä sanon, on laki ja järjestys. Olen suuri mies." Ja kun sinä alat ajatella sydämessäsi tähän tapaan, silloin sinä et ole ollenkaan si-

tä, mitä sinun pitäisi olla, sanoo Raamattu.
Kun ihminen ajattelee olevansa vähän parempi kuin joku toinen, sinä olet menossa metsään, veli. Näin se on. Me olemme kaikki samanarvoisia Jumalan silmissä; rikas, köyhä, ruskea, musta, valkoinen, keltainen, mitä sitten oletkin, me olemme kaikki samalla tasolla suhteessa Jumalaan.

Ja, kun tämä, itseriittoinen fariseus käveli edes-takaisin lattialla ja sanoi: "Siis, minä uskon, että järjestän isot pidot täällä. Siis, jos vain saisin järjestettyä isot juhlat, niin että kaikki ihmiset puhuisivat siitä, se olisi, kenties, lehden seurapiiriosaston etusivulla (jos sellaista nyt oli).

13 Nyt, niin kuin me vähän kuvaamme tätä, me käytämme nimiä ja niin edelleen, joka saattaa tuntua vähän oudolta, mutta että saisimme periaatteen esiin, sanoman, jonka haluan teidän kuulevan.

Ja tämä fariseus käveli edes-takaisin talossaan, hän ajatteli: "Jos minä vain pystyisin tekemään jotakin, mikä saisi ihmiset tajuamaan, että minä olen merkkihenkilö..."

Me näemme tuon saman asian nykyään. Ihmiset yrittävät panna pystyyn show'n niin, että ulkopuoliset katselisivat heitä, että joku ajattelisi, että he ovat suuria. Halutaan suurimman kokouksen tai suurimman tämän, tai...jotakin–että parhaiten puettu yleisö käy heidän seurakunnassaan, suurimmassa seurakunnassa, suurin kirkontorni, parhaat penkit, jotakin suurta. Me tarvitsemme enemmän Jumalaa, emmekä niin kovin paljoa maailmalta. "Joka nöyryyttää itsensä, sen Jumala korottaa." Mutta nöyryyden on tultava ensin.

14 Ja me näemme tämän fariseuksen, kun hän mittailee lattiaa edes takaisin ja hän yrittää ajatella: "Voih, jospa vain voisin keksiä jonkin keinon, että saisin jostakusta keulakuvan. Jospa vain voisin keksiä jonkun tai jotakin, josta saisi kyhättyä ison show'n..."

Ja hetken päästä, näen, kun hän hieroo pikkuisia pulskia käsiään ja panee kätensä pienen ymmyrkäisen mahansa päälle, ja sanoo: "Voi, miksen tullut tuota ajatelleeksi. Siinähän vasta idea onkin. Ei, että minusta ainoastaan tulisi tärkeä kaupunkilaisten silmissä, vaan minusta tulisi tärkeä muiden fariseusten keskuudessa, tämän kaupungin paimenten keskuudessa. Tiedättekö, mitä minä teen? Minä lähetän kutsumaan sen Nasaretilaisen, Jeesus-nimisen veikon, sen hihhulin, ja tuon hänet tänne ja paljastan sen kaverin. Koska fariseus Lavinsky kertoi minulle hiljattain, että hän tajusi, ettei Hän mikään profeetta ole. Ja mehän tiedämme, et-

tei Hän ole. Ja me tiedämme, että Hän ainoastaan pettää ihmisiä. Ja niinpä minä uskon, että lähetän kutsumaan Hänet käymään. Ja, kun minä saan kaikki muut fariseukset paikalle, silloin minä paljastan tuon kaverin. Tiedän, kun osavaltion vanhemmisto ja kaikki kokoontuvat, me niistämme Hänet. Jospa vain saisin Hänet tulemaan. Voi, jos Hän tulisi, se olisi loistojuttu.

"Tulehan, lähetti, tänne. Käy koko maa läpi, etsi tuo Galilealainen profeetta, niin sanottu, ja kutsu Hänet tulemaan käymään meille, minä teen tästä ison jutun täällä. Minä syötän Hänet hyvin. Eihän Hän kovin paljoa syö, varmaankaan. Mutta, syötän Hänet kunnolla, jos Hän tulee käymään. Sano Hänelle, että tulee käymään luonani."

15 No, tehdäkseen sen, lähetti säntäilee pitkin maata, ja me näemme hänet tässä etsimässä. Ja hänen sydämensä täytyi varmasti olla tyytyväinen, sanoessaan: "Tämän täytyy olla se mies." Uskon, että kukaan joka näki Jeesuksen, ei olisi ymmärtänyt kuka Hän oli. Hän oli erilainen kuin muut ihmiset.

Ja, kun kuriiri, kun hän näki kaikkien parveilevan Jeesuksen ympärillä, kun ihmiset parveilivat Hänen ympärillään, ja oli auringonlaskun aika, hän raivasi tiensä väkijoukon läpi, ja hän tunkeutui Herran Jeesuksen ympärillä olevaan jonoon. Hän törmää johonkuhun ja alkaa murtautua jonon läpi. Meidän Mestarimme on juuri lopettanut puhumisen. Voi, onpa Hän väsynyt. Olen pahoillani, mutta me emme voi päästää teitä sisälle." Kuka tämä kaveri oikein on? Se saattoi olla Filippus.

Eräs herrasmies pani kätensä hänen olalleen ja sanoi: "Herra, te ette voi mennä jonoon. Mestarimme on juuri lopettanut puheensa. Voi, Hän on kovin väsynyt, emmekä me voi päästää teitä sisään." Kuka tämä herrasmies oli? Se olisi voinut olla Filippus.
Ja sitten hän sanoi: "Mutta kiltti herra, minulla on Hänelle tärkeä viesti. Minun pitää todella tavata Hänet, sillä minulla on tärkeä viesti isännältäni, jonka takia olen jahdannut Häntä Galilean läpi. Ja nyt, kun löysin missä Hän on, ja minun pitää tehdä se, herra. Olen uupunut ja väsyksissä, mutta minun–minun pitää sanoa sananen. Voitteko te auttaa minua pääsemään Hänen puheilleen?"

16 Voin kuulla Filippuksen sanovan: "Varmasti. Pidän huolen siitä, että te pääsette sanomaan sananne." Voin nähdä Filippuksen taluttavan hänet kädestä ja sanovan: "Opettaja, tämä nuori mies sanoo, että hänellä on viesti Sinulle, hänen isännältään. Olisiko Sinulla hetki aikaa sanoa hä-

nelle sananen?"

Voin nähdä Jeesuksen nyökkäävän: "Kyllä." Koskaan kukaan ei ole kysynyt Jeesukselta mitään, mihin ei olisi tullut vastausta. Hän haluaa aina vastata.

Ja lähetti, katsoessaan Jeesusta, tiesi olevansa Hänen läsnäolossaan, hän antoi kutsun ja sanoi Hänelle, että hänen isäntänsä, fariseus, haluaisi tavata Hänet.

Oi, voin nähdä ison Pietari-nimisen kaverin ryntäävän pystyyn: "Ei, Herra, eihän toki, eihän Sinulla voi olla mitään tekemistä noiden ihmisten kanssa. Siinä on jotenkin nyt koira haudattuna. Heillä on jotakin hihassaan. Sinulla on aivan liian kiire. Sinun aikataulusi kutsuu siihen ja tähän, ja näihin ja näihin. Et sinä yksinkertaisesti voi lähteä tapaamaan tuota fariseusta. Sitä paitsi heillä ole Sinulle mitään käyttöä. Näethän Sinä, kuinka he sinua kohtelevat. Et sinä voi lähteä semmoista ihmistä tapaamaan."

17 Mutta, tiedättehän, Hän oli Jumalan Sana. "Anokaa niin teille annetaan," huolimatta siitä kuka sinä olet tai mikä sinun asemasi on. Voin nähdä, kun Jeesus sanoo tuolle nuorelle miehelle: "Mene sanomaan isännällesi, että tulen sinne sinä ja sinä päivänä. Olen tulossa."

"Etsikää niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Anokaa, niin teille annetaan, sillä jokainen, joka anoo, saa. Jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan. Jokainen, joka etsii, löytää." Voi, voisimmepa me etsiä Häntä ja kolkuttaa Hänen ovelleen sellaisella uskolla, joka uskoo, että Hän kuulee ja vastaa…

Mutta sitten, kuriiri, heti, kun hän sai sanan–että Jeesus tulisi sinne, voi, hän oli niin tohkeissaan, että pyörähti kannoillaan, ja ryntäsi pois. Miten hän voikin tehdä sen? Miten hän voikin tehdä niin? Ajatelkaapa, kenen edessä hän seisoi. Voi, toivoisinpa voivani ottaa hänen paikkansa. Hän oli niin intoutunut tekemään isäntänsä hommia, että hän ei tajunnut olevansa Jumalan edessä.

18 Minusta se kertoo koko lailla meistä nykypäivän läheteistä, meistä saarnaajista. Me olemme niin innoissamme omista kirkkokunnistamme pikku ryhmistämme, niin että me emme huomaa milloin me olemme Jumalan edessä. Voi, voisinpa minä päästä Hänen luoksensa tuolla tavalla. Olisinpa minäkin voinut tulla Hänen luoksensa ja jutella Hänen kanssaan. Ennen kuin olisin esittänyt mitään maallisia tarpeitani, olisin langennut kasvoilleni ja sanonut: ”Jeesus, ole minulle armollinen.”

Vähänpä, ehkä, tuo lähetti tajusi, että jonakin päivänä siinä tulisi olemaan hänen tuomarinsa. Me teemme samalla tavalla. Me olemme niin innostuneita omista ryhmistämme ja pienistä, vähäpätöisistä ymmärtämiseen liittyvistä jutuista keskuudessamme, ja niin edelleen, niin että me emme huomaa, että Jumala on keskellämme. Niin juuri me teemme. Ikävä juttu, mutta niin me vain teemme.

Ja sitten, kiiruhtaessaan pois…En tiedä, miksi hän sen teki–koska hänellä oli muita asioita mielessään. Voi, hän ajatteli, että oli tehnyt jotakin suurta, koska oli löytänyt juuri hänet, jota hänen isäntänsä oli lähettänyt hänet etsimään, eikä ollenkaan tajunnut, että tuli tehneeksi pahimman jutun, mitä voi tehdä: oli ollut Kristuksen edessä eikä palvonut Häntä eikä pyytänyt armoa ja anteeksiantoa.

19 Huomatkaapa, hän kiiruhtaa takaisin ja kertoo isännälleen: ”Minä löysin Hänet, ja Hän lupasi tulla.” Voi, miten se miellyttikään tuota pientä lihavaa fariseusta.

Nyt, hän sanoi, siis: ” Nyt minä alan valmistella juhlia. Minä laitan–-kaikki pöydät tänne verannalle; silloin tulee olemaan viinirypäleiden kypsymisaika.”

Ja jos olette olleet Idässä, tai itämailla, miten siellä osataan prameilla, niin kuin me sanomme. Ja siellä ei ole–siellä ei ole keskiluokkaisia ihmisiä. Siellä ollaan joko rikkaita tai köyhiä. Ja rikkailla on kaikki ja köyhillä ei ole mitään.

Ja miten hän aikoikaan kokata ja grillata karitsoita ja miten ulkopuoliset tulisivat vain seisomaan ympärillä ja lipoisivat kieltään ja kaikkea, eivätkä saisi siitä haukkupalaakaan…Ja…Mutta hän pystyisi toteuttamaan sen. Hän oli rikas. Hän kyllä pystyisi järjestämään sellaisen.

20 Nyt, katsotaanpa nyt häntä, kun hän on oikein hyvällä tuulella. Hän saa kaiken valmiiksi tätä vierailua varten. Ja sen jälkeen, kun hän saa kaiken valmiiksi, tuo päivä vihdoin koittaa jolloin Jeesus ilmestyisi. Hän luotti täysin siihen, että Hän tulisi.

Hän sai lampaansa kaikki teurastetuksi, ja härkänsä, ja niin edelleen; kokkien parasta; ja voi, miten silloin kokattiinkaan. Karitsa grillattiin ja kuulkaa, se vasta oli herkkua: ulkona kypsennettiin noita isoja paisteja sellaisessa pyörivässä vartaassa, ja sepä tuoksui mailin päähän.

Ja, voi, kaikki saatiin valmiiksi ja tuo päivä koitti, vihdoin, ja voin nähdä sen, kun hän oli laittanut kaikki lattiat kiiltäviksi, ja paras puku

päällä. Ja kaikki kutsut oli lähetetty kaikille papillisille kavereilleen, ja kaikkea, että tulisivat katselemaan. Ja isona vitsinä oli se, että Jeesus tulisi olemaan siellä. Se oli vitsi. He saisivat pitää hauskaa tämän kaverin kustannuksella sen jälkeen, kun oli syöty.

Sitten siellä oli…Näillä fariseukset käyttivät kovasti lakeijoita [tai *orja*–suom.]. Täällä niitä kutsuttaisiin palvelijoiksi. Jokaiselle asialle, mikä piti tehdä, oli oma lakeijansa; sille oli omalakeijansa. Tallit oli pantu kuntoon niille, jotka tulivat rattailla, että hevoset saatiin laitettua niihin. Kaikkea oli saatavilla tuota suurta juhlaa varten.

21 Sitten me näemme, hetkisen kuluttua, suuret vaunut ajavat paikalle. Ja kun hevoset ovat pysähtyneet, niin eräs orja…Ja sitten tämä fariseus tulee ulos ja saa tervetulotoivotuksensa; ja orja toivottaa portilla hänet tervetulleeksi. Portissa oli pieni paikka, ja ensimmäiseksi fariseus, tai kuka vierailija sitten olikin…Isännällä oli velvollisuus järjestää pieni paikka jalkojenpesulle.

Ja suurin osa ihmisistä Palestiinassa, he–he ovat…Se, miten he kyläilivät ja se, miten silloin kuljettiin, tapahtui noina aikoina jalan. Ja, kun käveltiin, he saivat…Palestiinan vaatteissa oli alusviitta ja sen päällä oli viitta. Ja palestiinalainen puku ulottui nilkkoihin asti. Ja kun käveltiin, niin viitta heilui tällä tavalla ja keräsi pölyä. Ja pöly, yhdessä raajojen hien kanssa sai sen pölyn liimautumaan. Ja ihmiset kävelivät hiekkateitä pitkin, joita eläimet kulkivat. Ja eläimiä oli pitkin tietä ja niiden jätöksiä oli siellä ja niin edelleen, ja sitä oli siinä hiekassa ja kun pöly nousi ja meni jaloille ja se jämähti sääriin ja siitä tuli kamala haju, niin kuin talli, ihmisten kävellessä. Ja sitten, kun piti tulla vieraaksi, ihmiset eivät olleet esittelykunnossa, koska he haisivat–siltä, mitä siellä tiellä oli.

22 Ja me olemme lukeneet Raamatusta jalkojenpesusta. Siis orjista kaikkein huonoiten palkattu orja oli tuo jalkoja pesevä orja, koska hänen piti pestä jalkoja. Ja, kun vieraat tulivat, hän istuutui, ja, ennen kuin hän astui sisälle, hän tuli pieneen halliin tai käytävään. Ja ihmiset käyttivät silloin sandaaleita. Orja otti sandaalit pois ja otti vähän vettä ja pesi hänen jalkateränsä ja säärensä todella hyvin, ja sai pois kaiken tien lemun. Ja sitä tehdessään, hän laittoi sandaalit takaisin ja kuivasi jalat [alkup: ”ne”–suom.] tosi hyvin. Ja sitten hän…Ja isännän kohteliaisuuteen kuului tuoda kangastossut, joita sisällä käytettiin. Ja niin hän sujauttaa tossut jalkaan. Siis, jalat on pesty ja nyt hänellä on kangassandaalit jalassaan.

Sitten hän menee sisään seuraavasta ovesta. Siinä seisoo mies, jolla on jotakin voidetta ja öljyä. Ja syy siihen, että niin tehdään, sekä miehille että naisille on, että Palestiinan auringon suorat säteet ovat polttaneet niskan, ruskettanut sen, ja kasvot. Se oli luullakseni pahempaa kuin Arizona on. Ja kun tultiin sisään, siinä seisoi mies, joka…Hän ojensi käsiään ja antoi vähän öljyä ja hän öljysi kätensä, ja laittoi sitä kasvoihin ja taakse niskaan ja sitten hän ojensi pyyhkeen ja öljy pyyhittiin pois.

23 Ja kun se pyyhittiin pois niskasta ja käsistä, niin se öljy oli hajustettua, ihana tuoksu, tosi hyvä tuoksu. Ja mitä se oli, se oli tehty tietystä pikkuisesta marjasta [alkup: omena–suom.], ruusun marjasta, joka oli ollut…Kun terälehdet ovat pudonneet, siitä jää pieni marja. Tätä marjaa on Arabiassa; tosi kallista. Tuo marja murskataan ja sillä tavalla siitä saadaan voidetta ja pannaan tähän öljyyn. Tämä öljy huonontuisi, jos sitä ei olisi tarkoitettu tuohon hajusteeseen jota on–jota pannaan tuohon öljyyn.

Nyt, minusta–Saban kuningatar toi paljon sitä, jota joskus kutsutaan frankinsensiksi [hyväntuoksuista pihkaa–suom.]. Ja ihmisille annetaan tuota öljyä ja he voitelevat itsensä sillä ja pyyhkivät sen pois ja niskan takana ja se haisee tosi hyvältä–tämän hajusteen takia.

Niin ihmisten jalat saatiin pestyä, ja saatiin pehmeät sandaalit Ja voi, ja lattioilla oli noita isoja Persiasta tuotuja mattoja. He olivat todella rikkaita. Ja kun te menette sisälle näihin…Te ette olisi tunteneet oloanne kotoisaksi likaisten, haisevien jalkojenne kanssa, ja sillä tavalla, jo olisitte menneet koteihin. Mutta–teidät pantiin kuntoon niin, että te tunsitte olonne kotoisaksi. Ja sitten, kun teidät voideltiin…

24 Ja sitten seuraavaksi tehtiin, oli että te olitte sitten valmiita tapaamaan isäntänne. Sitten käveltiin sisään–huoneeseen ja te…Tulisitko tänne, pikku veli. Minä näytän, miten se tapahtui. Kun ihmiset kohtasivat isännän, otettiin käsi, tällä tavalla ja suudeltiin tälle puolelle, otettiin kädet tällä tavalla, ja suudeltiin tälle puolelle. [Veli Branham esittää sen tuon veljen kanssa–toim.] Kiitos. Se on tervetuliaissuudelma. Muistatteko, kun Raamattu sanoo: "Tervehtikää veljiä pyhällä suudelmalla"? Tällaista se on. Ihmiset suutelivat toisiaan niskaan, molemmille puolille niskaa.

Sitten sinun jalkasi olivat pestyt…Siis, ethän sinä halunnut kohdata isäntää likaisena, yltympäri hikisenä, ja haisten maantieltä. Etkä sinä haluaisi istua hänen olohuoneessaan sellaisten jalkojen kanssa, ja aivan,

melkein mutaisina ja eläinten jätöksissä ja niin edelleen, ja lantaa pitkin teitä, joka tarttuu vaatteisiisi. Sinä haisisit pahalta. Niinpä se pestiin pois ja annettiin voitelu ja sinä olit kauttaaltaan puhdas.

Ja kun, sinä menit kohtaamaan isäntää, niin hän suutelee sinua, ja se oli tervetuliaissuudelma. Sinä et mennyt hämillesi, kohdattuasi isännän. Sinä–sinä et–sinä et nolostunut, koska olet–olet–sinua ei halata koska olet–valmistautunut tapaamaan isännän.

25 Voi, olisipa meillä vähän aikaa palata puhua mitä se evankeliumin mukaan merkitsee, mutta meillä ei ole. Meidän on jatkettava tätä pientä tarinaamme. Miten Jumala valmistaa seurakuntansa kohtaamaan Häntä, mutta…Se on sen hengellinen merkitys.

Mutta, kun isäntä tulee sisään sitten, ja ottaa vastaan vierasta, hän suutelee tätä. Ja, jos isäntä suutelee, hän oli silloin veli. Kaikki, mitä talossa oli, kuului hänelle. Voi jatkaa ja mennä istumaan divaanille, ja mennä kylmäkaapille ja ottaa mitä mieli teki syödä. Veli, olet juuri…Se on sinun kotisi. Olet tervetullut, jos isäntä suutelee, mutta jos hän ei suutele, se ihminen, jonka hän on kutsunut, jos hän ei suutele häntä, hän ei ole tervetullut. Mutta, jos hän suutelee, se on tervetulotoivotus. Siitä syystä Raamattu opettaa meille: "Tervehtikää veljiä pyhällä suudelmalla," se tarkoittaa ystävyyden tervetulotoivotusta. Näettekö? Nykyään me puristamme kättä, silloin suudeltiin poskea tai niskaa.

26 Ja kun kaikki oli tuotu sisään, voi, sitten pidettiin hauskaa. Ja koko kaupunki oli valmiustilassa. Juhlat olivat käynnissä; kokkaus oli käynnissä. Ja ulkopuolella…Vain idästä tulleet tietävät, miten ihmiset seisoivat ja mmmmmm, [Veli Branham imitoi haistelua–toim.] eikö ole ihanaa!" Voi, tavaton. Mutta heidän ympärillään oli aita. Ihmisten pihoihin ei voinut mennä. Mutta, miten heitä haluttiinkaan katsella.
Ja sitten, ihmiset menivät sisälle. Ja minä voin nähdä ystävämme fariseuksen seisomassa ja kilistelemässä pikareita ja ottamassa pieniä viinimaljoja ja pitävän hauskaa. Ja juhlat ovat sujumassa juuri niin kuin pitää.

27 Nyt, minä satuin katsomaan tuonne nurkkaan, ja siellähän Jeesus istuu likaisin jaloin, voitelemattomine päineen eikä Häntä ole otettu ollenkaan huomioon eikä suudeltu tervetuliaisiksi. Mitenkä niin tapahtui? Mitä tuolle orjalle tapahtui siellä portilla? Miten Hän ylipäätään pääsi sisään? Voi, haluaisinpa minä olla tuo orja. Toivoisinpa, että olisin voinut pestä Hänen jalkansa. Toivoisinpa, että olisin voinut tehdä asialle jota-

kin. Miten se orja niin tekikään? Mutta siinä Jeesus vain istuu, pesemättömine jalkoineen, voitelemattomine päineen ilman tervetuliaissuudelmaa. Mutta voi, ihmiset pitivät hauskaa.

Sitä juuri maailma haluaa nykyään: että pidetään hauskaa. Raamattu sanoo: "Suutele poikaa, ettei hän vihastuisi." Veli, tämän maailman on parasta nöyryyttää vanha tärkätty sydämensä.

Jos presidentti tulisi tähän kaupunkiin (ja minä rakastan presidenttiämme), ja jos hän tulisi tähän kaupunkiin, kadut olisivat täynnä lippuja. Häntä vastassa olisi orkesteri. Jokaisessa talossa liehuisi viiri. Kaupungin pormestari toisi esiin parasta, mitä kaupungissa on toivottaakseen hänet tervetulleeksi; se varmasti tehtäisiin. Mutta hän on ihminen.

28 Mutta Jeesus voisi tulla kaupunkiimme ja häntä pidettäisiin hihhulina. Mitäpä odottaisitte lopun ajalta? Voi, kyllä. Sinä kyllä kutsuisitte Hänet. Varmasti. Mutta, kun sinä kutsuisit hänet, mihin sinä Hänet veisit? Pikkuiseen yläkerran huoneeseen, ullakolle, tai menisitte kellarikerrokseen ja sanoisit pari sanaa. Ja jos antaisit–tai nousisit ylös aamulla ja olisi rukouskokous, tänä aamuna, ja Susie soittaisi sinulle ja sanoisi: "Eikö lähdetä shoppailemaan." Jeesus vain istuisi sivustakatsojana. Näin on.
Ja saarnaaja, sinä–sinä, joka kutsut seurakunnan koolle, rukoilemaan, metodisti, baptisti ja presbyteeri, ja odotat, että vanhanajan herätys puhkeaisi kaupungissasi, ja jotkut teistä helluntailaisistakin…Ja kun Jeesus tulee kaupunkiin, te leimaisitte Hänet fanaatikoksi ettekä tekisi mitään yhteistyötä Hänen kanssaan. Näin on. Te ette koskisi siihen sormellannekaan. Ette todellakaan. Miten te voitte edes olettaa Jumalan tekevän teidän hyväksenne mitään, kun te torjutte itse Elämän Ruhtinaan? Jumala, ole armollinen!

Se, mitä tämä kansakunta tarvitsee…Täällä on paljon sikoja rypemässä rapakossa. Se tarvitsee vanhanaikaista perusteellista pesua. Evankelistat ovat risteilleet pitkin maata, ja ihmiset ovat vain kovettaneet sydämensä niin, että evankeliumilla ei ole heihin enää mitään vaikutusta. Minä uskon, että tämän kansakunnan armonpäivät ovat ohi. Niin minä uskon. Saarnaa, maanittele, tuo evankeliumia esiin; se ei vedä ihmisiä puoleensa. Pikkuinen pyhien joukko kokoontuisi, mutta maailma istuisi sivustakatsojana ja pitäisi pilkkanaan koko juttua. Sillä tavalla Häntä kohdeltaisiin. Eipä siis ihme, ettei Hän tule vierailulle. Jeesus tulee ainoastaan silloin, kun Hän on tervetullut.

29 Ja tässä Hän nyt on, kutsuttuna, Hän tuli, mutta te näette, miten ih-

miset käyttäytyivät. Hän meni sinne; Hän…Te kutsutte Hänet käymään. Hän tulee seurakuntaanne synnyttämään herätyksen, ja heti, kun Hän tekee jotakin, te haluatte potkaista tuon ihmisen [,jonka kautta Hän toimii–suom.] ulos. Te haluatte ajaa Hänet ulos seurakunnastanne. Te ette Halua Häntä sinne.

Hän voisi tulla ja parantaa jonkun sairaan ja te sanotte: ”Eihän sellaista ole olemassa. Siis, hetkinen, tehän olette kaikki aivan poissa tolaltanne.”

Joku rakas, voi ilahtua ja nousta kyynelten virratessa poskille ja itkee Jumalan edessä, ja mitä sitten tapahtuu? "Juu, juu, ovimies, huolehditko siitä, että nämä pääsevät ovelle." Sinä omatekoinen fariseus. Näin on. [Seurakunta taputtaa–toim.] Ja sitten sinä vielä kuvittelet, että Jumala ottaa sinut taivaan kotiin. Sillä lailla Jeesusta kohdellaan.

30 Ja nyt, joku voi tulla ja sanoa: "Tuo porukka ei ole mitään muuta kuin hihhuliryhmä." Ja sinä, saarnaajana, sinä olet hiljaa. Voi, veli, miten sinä voit tehdä niin? Ja tänään tuosta todellisesta asiasta, evankeliumista, Sanasta, Jumalan voimasta, kiertelemättömässä evankeliumin voimassa puhutaan ja siitä tehdään tässä kaupungissa pilaa ja annetaan Jeesuksen vain istua sivussa pesemättömin jaloin. Näin on. Uskonnolliset ihmiset, jotka nimittävät itseänsä uskonnollisiksi, antavat kohdella Herran evankeliumia sillä lailla eivätkä he sano mitään, vaan vain istuvat paikallaan. "No juu, minä olen tohtori Jones, tiedättehän." Sinä et ole mitään muuta kuin jumalaton fariseus. Sinä voit kyllä olla tohtori, vaan minä en pidä sitä minään. Mutta, näin se vain on.

Ajatelkaa, siinä sitä vain istuttiin kilistelemässä laseja: "Voi, siis, kuulkaas, meidän suuri seurakuntamme vain kasvaa. Kuulkaa, me olemme ottaneet paljon uusia jäseniä; me teimme sitä, ja tätä, ja tuota," ja Jeesus istuu siellä pesemättömin jaloin. Jumala, ole armollinen. Mitä ihmisille oikein tapahtuu? No, mutta, miehistä tulee sellaisia, etteivät he kiinnitä asiaan mitään huomiota. Ja naiset–on vaikea löytää enää naista, joka olisi niin kaino, että osaisi punastua. Minä en ole nähnyt punastuvaa naista sitten lapsuuteni. Näin on. Mikä on vialla? Koko ajatus säädyllisyydestä on lähtenyt Amerikan kansasta. Te heitätte huulta ja pidätte ajatuksenne noissa sen päiväisissä TV-ohjelmissa. Eipä ihmekään, jos seurakunta on sellaisessa tilassa, jossa se on. Ja teidän omatekoisen tyylin paimenenne [Seurakunta taputtaa–toim.] joka sallii sellaisen. Ei osaa edes sellaista erottaa.

Jeesus haluaisi tulle teille kotiin. Hän haluaisi parantaa teidät. Hän haluaisi teidän rakastavan Häntä. Mutta te ette anna Hänen tehdä sitä. Hän haluaisi tulla teidän seurakuntaanne, mutta: ”Voi, sellainen on jotain aikansa elänyttä.” Te asetatte Hänet takanurkkaan. Ei Hän tule joka hetki, muistakaa se. Mutta Hän on niin hyvä.

31 Ja jotkut teistä ihmisistä, jotka ette käy seurakunnassa, mikä vahinko. Käytte seurakunnassa noin kerran vuodessa, pääsiäisenä näyttämään, miten sievä hattu…Näin on.

Mutta tiedättekö mitä? Te…Jumala ansaitsisi ensimmäisen sijan. Jeesuksen pitäisi olla jokaisen elämässä ensimmäisellä sijalla. Mutta me annamme hänelle ehkä neljännen sijan. Hän ansaitsee ensimmäisen sijan. No, sinä sanot: ”Minä rukoilen kerran päivässä.” No, ei siinä mitään. Hän saa sitten sen. Jos sinä haluat antaa Hänelle neljännen sijan, ei siinä mitään, Hän ottaa sitten sen. Sinä kävit kokouksessa tänä vuonna, ehkä, ja pidit uutta hattuasi ja kaikkea, eikä Hän sinua siitä ollenkaan tuomitse. Se juuri tekee Hänestä minulle Jumalan. Jos sinä haluat antaa Hänelle neljännen sijan tai viidennen sijan, Hän ottaa sen. Hän ottaa kaiken, mitä sinä Hänelle annat, mutta Hänellä pitäisi olla ensimmäinen sija. Hänen pitäisi saada parasta, mitä me voimme Hänelle antaa. Hänen pitäisi olla meille tärkein, parasta, mitä meillä on, meidän kaikkemme. Hän on sen arvoinen.

32 Katsokaapa nyt. Siinä Hän vain istui, seinäkukkasena. Minä sanon tämän kunnioittaen, en kritisoidakseni vaan, minä sanon sen tietäen, että jonakin päivänä minun on kohdattava Hänet tuomiolla. Jeesus Kristus ei ole enää muuta kuin seinäkukkanen monien teidän suurissa ruumishuoneissanne täällä. Näin on. Te vain…Ainoa, mihin Hänen nimeään käytetään. Ei Hän voi tulla sisään ja olla siunattu ja tulla pyhiensä palvomaksi. Te ette sallisi sitä. Teistä on tullut liian maailmallisia, siitä se kiikastaa. Te olette niin tohkeissanne tekemään jotakin muuta, aivan kuten tuo fariseus oli.

Te olette niin kiinni maailmallisissa asioissa. Teidän pitää jäädä katsomaan "Kuka rakastaisi Susieta." Teidän pitää nähdä Arthur Godfrey tai mennä ostamaan Elvis Presleyn levyjä ja soittaa niitä. Ja te nimitätte itseänne kristityiksi. Ja teidät on vaa'alla punnittu ja havaittu köykäisiksi havaittu. Ja, kun te käytte seurakunnassa, vain sivustakatsojina tai jotakin, te ette palvo; "Turhaan he palvovat minua opettaen ihmisten käskyjä ja oppeja." Turhaan–sellaisesta palvomisesta ei ole mitään hyötyä,

jos te palvotte sillä tavalla. Jeesus sanoi, että se on turhaa.

33 Nyt, katsokaa, kun Hän istuu siinä. Kaikki suuret uskonnolliset ihmiset istuvat kipaten lasejaan ja seurustellen ja Jeesus istuu jossain nurkassa likaisin jaloin. Oi, Jumala, anna minulle anteeksi. Kun minä ajattelen sitä–Jeesusta likaisin jaloin, voi, tavatonta…

Siitä syystä minä hyppäsin pois baptistiseurakunnasta. Halleluja. Kyllä vain. Minä uskon, että minun Jumalaani pitää palvoa niin, että Pyhän Hengen voima tulee esiin. Kyllä vain. Minä en usko teidän kylmiin muodollisiin uskontunnustuksiinne. Hän haluaa tulla rakastetuksi. Katsokaa nyt Häntä, kun Hän istuu siellä eikä saa rakkautta. Hän ei saa rakkautta johtuen siitä, miten Häntä kohdellaan.

Ja asia on samalla tavalla nykyään. Te omatekoiset, seminaarien pelkuripaimenet. [kananpoika–suom.] Koettakaa kuoriutua munasta ja koettakaa ottaa tuo hihhulin nimi päällenne, kun palvotte Jeesusta. Eipä ihmekään, jos teidän seurakuntanne ei seiso yhtään ylväämpänä asianne puolesta. Se johtuu siitä, miten Häntä kohdellaan. Jos te saarnaisitte Raamattua Kristuksen ylösnousemuksen voimassa, pyhät huutaisivat jokaisessa seurakunnassa täällä Maricopa Valleyssa. [Seurakunta palvoo ja taputtaa–toim.] Ei se Jeesuksen syytä ole. Se on teidän vikanne. Hän on täällä Phoenixissa tänään. "Hihhuleita, fanatikkoporukka." Jatka vain fariseus. Sinun aikasi tulee vielä.

34 Mutta kuunnelkaapa, kaupungissa asui eräs nuori nainen. Kuvitellaanpa häntä nyt, tässä ennen kuin lopetamme. Nyt, olkaa todella kunnioittavia ja hiljaa. Tämä nuori nainen oli valinnut väärän tien. Hän oli ”huono” nainen, ehkä vielä tyttönen, 18, 19 vuotias. Hän oli…No, siis, ei meidän tarvitse mennä yksityiskohtiin. Hänellä oli huono maine. Ja te haluaisitte osoittaa häntä sormella.

Mutta kuulehan, veli. Ei voi olla huonoa naista ilman, että joku huono mies on hänen kanssaan. Näin se on. Älä siis halveksu häntä noin vain. Joku äidin kulta…Uskon, että osoittelemisen sijaan ja…Jos te avaisitte seurakuntanne ja lähettäisitte jonkun tuomaan hänet sisälle, heitä ei olisi niin monia. Näin se on. Pikku lapsiparka, kukaan ei välittänyt hänestä. Yhteiskunta oli heittänyt hänet ulos, eikä kukaan kaivannut häntä. Siis, hänenkin piti elää ja hän oli tehnyt sen minkä voi, kenties. Hän oli paha.

En minä hänen syntiään puolusta. Enhän toki, mutta mitä–mitä minä ajan takaa, on se, että seurakunta ei avaa hänelle ovea. Te ette halua

häntä seuraanne. Mikä sinä oikeastaan olet, fariseusko? Oikein. Et varmasti…Sinä olet monta kertaa pahempi kuin hän. ”Voi, mutta me emme siedä…Me emme voi ottaa häntä seurakunnan jäseneksi. Voi ei, ei.” Juuri siitä syystä hän on sitä, mitä on. Jonkun äidin rakas, varmasti on. Sielu, jonka puolesta Kristus kuoli.

Mutta te olette liian jäykkiä ja muodollisia, siis teidän yhteisönne. Jos minun seurakuntani olisi tuollainen yhteisö, minä potkaisisin sen ulos ovesta ja aloittaisin kaiken alusta porttojen kanssa. Varmasti aloittaisin. Omatekoisten, oppineiden idioottiporukka tässä maassa…Näin on. En minä sano tätä ilkeyksissäni, [Seurakunta taputtaa–toim.] mutta, ihmiset–ihmiset rakastavat enemmän ihmisten kiitosta kuin Jumalan kiitosta. Jeesus sanoi: ”Joka haluaa, tulkoon.” Mutta, te ette halua heitä. Varmasti. Viimeinen kutsuhuuto oli mennä kokoamaan sellaisia ihmisiä. Illalliskutsu.

35 Kuunnelkaa. Tämä pikku leidi oli, tai pikku nainen, pikemminkin…-Moraalittomuutensa takia, hän ei voinut olla leidi. Leidi on jalompi nimitys. Mutta, hän oli vain katuprostituoitu. Hän haistoi ruuan. Voi, hänen pikkuinen nälkäinen vatsansa…Hän sanoo: ”Mitähän tuolla on meneillään?” Hän menee sinne ja katselee ja sanoo: ”No, katsotaanpa vähän tuon fariseuksen, paimenen, kotia. Tänään tuolla, tuon piispan kotona täytyy olla koolla iso porukka. Livahdetaanpa sisään ja katsotaan, mistä on kyse.” Ja niin hän menee sinne ja katselee vähän ympärilleen ja sanoo: ”Voi tavaton. Tuoksuupa hyvältä. Minä muistan, kun olin pikkuinen lapsi; äitini laittoi tuollaista ruokaa. Mutta, voi, siitä on pitkä aika, kun olen syönyt sillä lailla. Eikä nyt, kukaan ei rakasta minua. Minähän olen vain hylkiö. Valitsin väärän tien ja…Voi kuinka muistan, kun äiti kielsi tekemästä näin, mutta, voi, minä…Äiti kuoli ja isäni kuoli eikä minusta huolehtinut kukaan. Lähdin joidenkin tyttöjen matkaan ja se oli paha juttu. Tässä sitä ollaan.”

Ja hän katselee ympärilleen ja hiippailee varpaillaan. Tarkkailee tilannetta. Katselee ympärilleen. Ja siinä kaikki paimenet kippailevat lasejaan ja, voi, juttelevat suurista asioista, joita on meneillään, ja uusista jäsenistään, ja niin edelleen. Ja tuon nais en kallisarvoiset silmät katsovat kulman taakse. Hän pysähtyy.

36 Hän sanoo: ”Aivan kuin minä olisin nähnyt tuon miehen jossakin. Kukahan hän on? Voi, sehän on se Galilealainen profeetta. Voi, mutta miksihän ihmiset eivät kiinnitä Häneen mitään huomiota?”

Nyt, Hänen opetuslapsiaan ei ole kutsuttu. He ovat ulkopuolella. Vain Hänet kutsuttiin. Sinut pitää kutsua.

Ja nainen katselee ja kyyneleen alkavat virrata pitkin poskia. Hän kuivaa silmänsä, ja katsoo uudelleen. Hän sanoo: "Se on Hän, ja katso, Hänen jalkansa ovat likaiset. Katso Hänen rohtuneita huuliaan ja Hänen hiuksensa ovat aivan pölyiset ja niskansa. Voi, eihän Häntä ole laitettu sellaista, jota voisi rakastaa."

Oi, yhtäkkiä hänelle juolahtaa mieleen jotakin. Ja siitä suoraan kadulle; hän juoksee pitkin katua ja eräälle kujalle. Hän tulee huterien portaitten juurelle ja ylös vain, avaa oven ja menee sisälle.

"Voi", hän sanoo, "ei, enhän minä sellaista voi tehdä. Minä vain haaveilen." Hän hieraisee silmiään uudelleen. "En minä voi sitä tehdä. Voi…" Sitten hän kurottaa pieneen kaappiin ja ottaa sieltä pienen sukanvarren. Hän ottaa sen esiin, panee sen pöydälle, alkaa laskea.

37 Voi, mutta, enhän minä voi. En voi. Jos minä menisin Hänen eteensä, Hän tietäisi millainen minä olen ollut. Enkä minä voi ottaa tätä rahaa, jonka olen tienannut tällä tavalla. Hän tietäisi, miten olen saanut nämä rahat. Se ei ole sen takia otollista rahaa. Hän tietäisi sen, koska minä uskon, että Hän on Messias. Voi, minä tiedän, ettei Häntä kohdella oikein. Minä tiedän, että Hänet on vain viskattu syrjään ja tuolla Hän nyt istuu epämiellyttävänä. Mutta minä en voi ottaa näitä rahoja ja tehdä sitä. Mutta, minä…Hän on epämiellyttävä. Hän on pölyinen. Hänen jalkansa ovat likaiset, mutta tässä on kaikki, mitä minulla on." Sitä juuri Jumala vaatii.

Sinä sanot: "Enhän minä voi tulla sellaisen elämän kanssa, jota olen elänyt." Voi, kyllä vain voit. Sinä sanot: "Olen juopotellut. Olen varastanut. Olen tehnyt tätä. Olen valehdellut." En minä välitä siitä, millainen sinä olet. Hän haluaa sinut sellaisena kuin olet. Siinä kaikki, mitä sinun pitää tehdä. Kyllä. Ja Hän näyttää…

Ja Hän sanoo: "Siis, hetkinen. Siis, mitähän sitten tapahtuu? Mitä, jos Hän tuomitseekin minut? Mitä sitten tapahtuu?" Mutta jokin naisen sisällä antaa hänelle voimaa. "Niin juuri sinun pitää tehdä", jokin sanoo. "Niin juuri pitää tehdä." Todellakin, niin juuri pitää tehdä.

38 Hän ottaa pienen sukan, jossa hän pitää rahojaan. Hän sujauttaa sen vyötärönsä alle. Hän kietoo pienen huivin kasvoilleen ja taas kadulle.

Siis, on melkein kemikaalikaupan sulkemisaika. Kaikki ovat fariseuk-

sen luona kylässä. Ja siellä yksi vanha pikku juutalainen istuu happamena. ”Bisnekset eivät suju tänään ollenkaan. En tiedä mistä nyt on kyse.” Ovi avautuu. Tämä kallis sielu kävelee ovesta sisään. ”Mitä, siis, kukahan nyt on tulossa puotiini? Siis, mitä te tahdotte?” Sillä tavallahan te kuulette joidenkin kauppiaiden kysyvän. ”Mitä te tahdotte?”

Nainen vastaa: ”Herra, tulin ostamaan vähän tuoksuöljyä [frankinsensiöljy–suom.].”

”Minkä te haluatte? ”Kymmenen sentin pullonko?”

”Ei, minä haluan parasta, mitä teillä on. Tämä on merkkitapaus.” Siinä se, todellinen merkkitapaus.

39 Voi, me jotka uhraamme yhden pikkurukouksen päivässä, kymmensenttisen. Hyvä tavaton. Sehän on harvinaislaatuinen ja erityinen tapaus kun me kohtaamme Jeesuksen. Hän ei halua teidän olevan seurakunnan jäsen. Hän haluaa parasta, mitä teillä on.

”No, onhan minulla sitä täällä, mutta haluan nähdä ensin rahat.”

No, varmasti. Hän oli juuri sitä tyyppiä, joka sanoo: ”Eihän Joosefia kannata hautaan jättää, ojaan jättää.” Tehdään sillä vähän rahaa, ihan mukavasti.” Veli, juuri tämä juttu on päässyt seurakuntaan. Jos vain voidaan tehdä vähän rahaa, niin hyvä. Ei se voi olla syy. Ei ja miljoona kertaa ei. Tiedän, että te ajattelette, että minä olen hullu; ehkä olenkin. Mutta, kun ajattelen sitä, miten ihmiset kohtelevat minun Herraani Jeesusta, se ei ole mitään muuta kuin sitä mikä tapahtui silloin. Eipä siis ihme, että Jeesus sanoi: ”Portot ja niin edelleen, tulevat ennen teitä, te omavanhurskaat.”

40 No, hän…Nainen kaataa rahat tiskille. Mies laskee ne. Jep. Tasan niin. Kolmekymmentä Rooman denaria. Ja niin mies nousee ja hän sanoo: ”Mihin sinä tätä aioit viedä?”

Nainen vastaa: ”Herra, eihän sillä ole väliä, eihän? Kunhan vain te saatte rahanne, mitä väliä sillä on? Mitä väliä sillä on, miten–mitä minä haluan tehdä, kunhan se ei vain häiritse teitä?”

Nainen saa rahansa–pienen hajusterasiansa. Hän työntää sen tänne alle, alabasteripullon, ja hän panee sen vaatteensa alle–pikkuisen huivinsa alle ja lähtee kadulle.

Ja kun hän lähtee menemään, perkele alkaa puhua hänelle: ”Siis, nythän sinä itsesi pulaan hoidat. Takuuvarmasti. He…Tuo fariseushan panee sinut vankilaan siitä.”

No mutta…"Sinut heitetään ulos talosta, jos sinä huudat. Sinut erotetaan." Mitä te erottamisesta välitätte? Jeesuksen luo pääseminen on pääasia.

41 Hän saapuu paikalle. Katselee ympärilleen ja siellä Hän yhä istuu. Kyllä, Hänet on kutsuttu, Hän tuli, mutta kukaan ei kiinnitä Häneen mitään huomiota. Ihmiset olivat…Se oli suuren luokan tilaisuus, oli liian hauskaa.

Ja se Amerikkaa vaivaa nykyään. On niin kivaa, ettei Jeesukseen kiinnitetä mitään huomiota. Voi, kyllä. Ihmiset väheksyvät koko asiaa ja sanovat: "Eihän sellaista jumalallista parantamista ole olemassakaan. Ja kielilläpuhuminen ja kaikki muu on pelkkää pelleilyä. Mehän olemme parempaa väkeä." Olettekohan? Jos te haluatte nimittää tuota isoa näyttelijäkaartia, huijareita, jotka näyttelevät uskonnollisuutta…He eivät ymmärrä uskonnosta sen enempää kuin pässi tähdistä. Jos te haluatte olla osa tuollaista epäjumalanpalvontaa, niin antaa mennä vain. Mutta minä haluan olla sen porukan kanssa, joka haluaa Jeesuksen tykö. Se on pääasia. Päästä Hänen tykönsä.

42 Nainen pysähtyy. Hän katselee ympärilleen ja siellä seisoskelee joitakin noita omavanhurskaita tyyppejä osoittelemassa ja sanomassa: "Hei katsokaapa, kuka sieltä nyt tuli juhliin. Katsokaa. Shhh. Näettekö? Katsokaas tuota. Siinä hän on."

Kyllä. Näin se joidenkin korppikotkien kanssa menee tänään. He haluavat osoitella sormellaan jotakuta, näin, mutta eivät ikinä ojenna kättään auttaakseen heitä Kristuksen tykö. Te puhutte langenneista. Veli, Jeesus kuoli pelastaakseen langenneet. Totta.

Sitten, minä näen tuon pikkuisen ystävän seisovan siellä ja vilkuilevan ympärilleen. Nainen ajattelee: "Mitenhän minä pääsen Hänen luoksensa? Voi, katso miten Hän istuu tuolla. Eipä Hän kovin tervetullut ole.

Miten Hänen laitansa on tänään täällä Phoenixissa: ei ole tervetullut. Minä panin merkille tämän veljen seurakunnassa, tänä aamuna, kun tuo pikkukaveri seisoi siellä, tuo pikku paimen yritti ruokkia laumaansa, aivan tässä naapurissa, ja lapioi ja kaikkea muuta. Voi, hän…

Niin, esiin astelee nainen puolipukeissaan, tässä puistossa täällä. Toisilla oli päällystakki päällä, ja toinen vähissä vaatteissa, kuin nenäliina olisi kiedottu tähän ympärille. Jotkut vanhat, kurttuiset isoäidit, ja kaikkea sellaista. "Voi kuinka uskonnollisia me olemmekaan." Voi teitä te omatekoiset fariseukset. Minä en tiedä mikä minua vaivaa.

43 Kun minä huomasin tuon pikku ystävän…"Voi," hän sanoi, "jospa minä vain pääsisin Hänen luoksensa. Minä muuttaisin tämän tilanteen." Hän alkaa tehdä tietä itselleen. Ja siinä hän tulee. Hän on päättänyt päästä Jeesuksen tykö.

Veli, tästä juuri minä tässä pidän. En välitä, mitä ulkopuolinen maailma sanoo. Lähdetään Jeesuksen luo, on pääasia.

Nainen tunkeutuu väen läpi tyrkkien oikealla ja vasemmalle. Hän ryntää suoraan Jeesuksen vierelle. Voi, kun hän seisoo Hänen vierellään…perkele alkaa sanoa: "Nyt, Hän kyllä nuhtelee sinua." Mutta, ei sanaakaan. Siis, se, miten silloin syötiin, vähän eri laista kuin nyt. Me istumme ja syömme. Silloin mentiin makuulle ja syötiin kyljittäin. Te lapset teitte oikein silloin alussa.

44 Ja niin mentiin makuulle ja syötiin. Ja nainen ryntää siihen sohvan päähän, jolla Jeesus makaa. Minä saatan nähdä tuon naisen, kun hän seisoo siinä ja katselee Häntä. Kaikki hänen syntinsä tulevat hänen eteensä. Veli, te ette koskaan voi katsoa Häntä kasvoihin ja tuntea itseänne syyttömäksi. Nainen näkee kaikki omat syntinsä, huonon elämänsä, huonon maineensa. Siinä ne kaikki ovat, aivan hänen silmiensä edessä ja hän alkaa itkeä. Hän katsoo Hänen likaisia jalkojaan; hän tietää, ettei sen pitäisi niin mennä. Ja hän alkaa itkeä niin kovin syntejään, että kyyneleet alkavat tipahdella Hän jaloilleen. Ja hän kohottaa Hänen jalkansa, tällä tavalla, ja alkaa pyyhkiä niitä.
Voi tavaton. Ja mitä se fariseus tekeekään? Hän röyhistää rintaansa. No, voi. Hän pullistuu kuin haulipanoksen syönyt sammakko katsahtaessaan sitä; joku on nyt pilannut juhlat.
No mutta, kuka nyt juhlista välittäisi? Kunhan pääsee Jeesuksen luokse, on yhdentekevää mitä tapahtuu. Nainen halusi Jeesuksen luo. Ja siinä, Hänen jalkainsa juuressa…Katsokaa, miten ihanaa on tuo vesi, jolla Jeesuksen jalat pestään. Miten ihanaa vettä: katuvan syntisen säkenöiviä kyyneleitä.

45 Minä uskon, että ensimmäisen kerran noissa juhlissa, Jeesus tunsi olonsa kotoisaksi. Jeesus viihtyy paremmin katuvan porton seurassa, kuin miten teidän suuressa hienossa, tyylikkäässä seurakunnassanne Häntä kohdellaan. Näin on.

Nainen katuu. Kyyneleet virtaavat pitkin poskia ja Jeesuksen jaloille. Nainen pesee Hänen jalkansa kyynelillään. Ja hän [Veli Branham tekee suudelman äänen–toim.] suutelee Hänen jalkojaan. Varmasti suuteli.

Hän ei välitä siitä, mitä joku ajattelee. Hän oli Jeesuksen läsnäolossa. Mitäpä hän välittää siitä, mitä tekee? Hänen sydämensä pulppusi kuin katumuksen suihkulähde. Miten ihanaa vettä Hänen jaloilleen. Hän pesi ne.

Ja nainen oli niin hysteerinen…Minäkin oli. Minäkin olin silloin, kun pääsin Hänen eteensä. Tulin hysteeriseksi. Minä en piitannut siitä, mitä joku muu ajatteli. Minä tiesin, että minua sanottaisiin hihhuliksi, mutten välittänyt siitä. Minä olin Jeesuksen edessä. En välittänyt, vaikka minut olisi erotettu seurakunnasta. Nainen pesi Hänen jalkojaan. Ai että, olisin niin mielelläni ollut siellä, ettekö tekin?

46 Ja ihmiset seisoivat ja fariseus tönäisi toista ja sanoi: "Nyt, jos Hän olisi profeetta, hän tietäisi, mikä suo nainen on. Siis, se tulee osoittamaan, ettei Hän tiedä, mistä puhuu. Mehän sanoimme sen sinulle. Hän tietäisi Hän tietäisi…Tarkkaillaanpa Häntä hetkinen."

Ja kaiken aikaa, nainen vain suutelee Hänen jalkojaan [Veli Branham tekee suutelemisen ääntä–toim.] suutelee Hänen jalkojaan, koska hän katuu; kyyneleet vain virtaavat. Ja yhtäkkiä hänen hiuksensa, hän oli pitänyt niitä päänsä päällä, kutrit valahtavat alas hänen päälleen. Ja hän pysähtyy ja ottaa alabasteripullon ja hän [Veli Branham kuvaa pullon avaamista.] se ei aukea ja hän [Veli Branham kuvaa pullon avaamista.] koettaa uudestaan ja hän kaataa koko jutun Hänen päälleen; kaiken, mitä hänellä on. Ja hän pesee Hänen jalkansa öljyllä ja kyynelillä ja suutelee niin, että hänen suunsa on aivan rasvassa. Ja hänen hiuksensa valahtavat alas ja hän ottaa nostaa kiharansa, nostaa Jeesuksen jalat ja alkaa pyyhkiä niitä päänsä hiuksilla, ja vain suutelee Hänen jalkojaan, suutelee Hänen jalkojaan.

47 Voi, todellakin, merkkihenkilöt ovat paikalla. Ja kaupungin koko sosietee on paikalla. Nainen näyttää siltä kuin olisi mieltä vailla. Ehkä hän olikin, mutta hän oli Jeesuksen jalkojen juuressa. Halleluja! Ihmiset saattavat käyttäytyä kuin hullu, mutta mitä väliä sillä sitten on, jos sinä olet Jeesuksen jalkojen juuressa. Mitä minä ihmisten ajattelusta välitän. Nainen oli Jeesuksen jalkojen juuressa. Hän suuteli niitä.

Ja fariseus oli räjähtämispisteessä. Silloin, Jeesus kääntyy ja katsoo häntä. Oi, minä voin nähdä nuo silmät, kun Hän kääntää tuon pyhän päänsä. Hän tunsi fariseuksen ajatukset. Hän sanoo: "Simon, minun pitää puhua sinulle jostakin." (Voi, sinä fariseus, jonakin päivänä se kohtaa sinua.) " "Minun pitää puhua sinulle jostakin." Sinä kutsuit minut tänne etkä ole antanut ollenkaan yhtään vettä jalkojeni pesuun. Etkä voi-

dellut ollenkaan minun päätäni, kun tulin sisään etkä antanut tervetuliaissuudelmaa. Mutta, tämä syntisparka ei ole muuta tulostani lähtien muuta tehnytkään kuin pessyt jalkojani kyynelillään ja kuivannut päänsä hiuksilla, ja suudellut jalkojani."

48 Oi, fariseus muuttuu hieman. Hän katselee ympärilleen. Nyt nainen pelästyy. "Mitähän Hän aikoo sanoa? Tuomitseekohan Hän hänet? Vetäiseekö Hän jalkansa pois ja sanoo: 'Älä tee noin'?" Ei. Jeesus ei tee asioita sillä tavalla. ei, ei. Hän ei todellakaan vetäise jalkojaan pois. Voi ei, ollenkaan. Hän vain istuu ja katselee naista. Nainen oli tehnyt sen, mitä muiden olisi pitänyt tehdä.

Ja ole sinä tarkkana, kun nimittelet hihhuliksi ihmistä, joka tekee sitä, mitä sinun olisi pitänyt tehdä. Älä ajattele, että sinä olet parempi kuin nuo nyt ovat.

Siis, kuunnelkaapa. Fariseus oli paikalla, seurakunnan kaitsija, ja kaikki paimenet ja vanhemmisto seisoo ympärillä ja ajattelevat olevansa liian hyviä koskettaakseen tuollaista hihhulia. Mutta tämä pikkuinen naisparka seisoo siinä nyt ja mitähän hän tulee saamaan? Voi, hän tietää rakastavansa Häntä. Jotakin tapahtuu. Onko hän tehnyt väärin? Ei. Jeesus sanoi eräänä päivänä: "Joka haluaa, hän tulkoon." Muut eivät halunneet tehdä sitä ja niinpä nainen halusi tehdä sen.

Jos nuo suuret jäykkikset eivät halua palvoa Jumalaa, Jumala kaivaa esiin teidät, ihmisparat. Hän kutsuu synnintekijät ja portot ja–kadulta tekemään sen. Joku kyllä tulee palvomaan Jumalaa.

49 Ja niin, katsokaa tuota pikku naista. Hän on pelästynyt. Hänen isot ruskeat silmänsä, niin kauniin ruskeat kuin olivatkin, katsoivat ylös. Sitten hän kääntyy, katsahdettuaan fariseusta, kasvot aivan rasvassa; kyyneleet olivat valuneet pitkin kasvoja; tukka roikkui suortuvina; siinä sitä oltiin. Mitähän Jeesus tekee? Mitähän Hän tekee?

Ja sitten Hän sano: "Simon, minä tulin sinun kutsustasi; sinä kutsuit minut. Sinä et edes pessyt jalkojani. Sinä et antanut minulle öljyä käsieni ja niskani voiteluun. Sinä et antanut minulle tervetuliaissuudelmaa. Mutta tämä kurja syntinen on suudellut taukoamatta jalkojani."
Sitten Hän kääntyy ja katsahtaa tuohon pikkunaiseen. Hän sanoo: "Ja totisesti, minä sanon sinulle…[Veli Branham itkee–toim.] totisesti sanon sinulle, naisen synnit, jotka ovat monet, on otettu pois.

Voi, veli, minä–minä–minä en ole mikään vauva, mutta, kun ajattelen…Minä haluaisin mieluummin, että Hän sanoisi tuon minulle kuin te-

kisi minusta arkkipiispan tai Rooman paavin. "Sinun syntisi, jotka ovat monet, on pesty pois. Mene rauhassa." Minä en kykene enää saarnaamaan. Painetaan päämme hetkeksi rukoukseen.

50 Oi, Herra Jeesus, voi, tämä häily maailma, omatekoinen, täynnä hohtoa, ja täällä Sinä olet näinä viimeisinä aikoina ja liikut ihmisten keskuudessa. Ja he vain naureskelevat ja kirjoittavat Sinusta hävyttömyyksiä lehdissään ja aikakauslehdissään, ja kaikkea muuta, kun niiden pitäisi pestä Sinun jalkojasi. Ole armollinen rakas Jumala. Kurittomat miehet ja naiset eivät tajua tänään, Jumala, eivät voi tajuta, että juuri tämä sama Jeesus katselee tällä hetkellä heitä.

Miten niin sanotut seurakunnan jäsenet, kaikessa prameudessaan ja itse–heitä istuu joka puolella kritisoimassa ja tekemässä pilaa, eivätkä he tiedä, että juuri sama Jeesus tulee tuomitsemaan heidät jonakin päivänä, he puhuvat Hänestä, pitävät Häntä pilkkanaan, nimittelevät rumasti. Jumala, suo miesten ja naisten tänään, tässä auditoriossa, jos täällä on joku itsetehty seurakunnan jäsen, tai ehkä jostakin kadulta, niin kuin tuo nainen, voikoot he tulla suloisesti ja nöyrinä Sinun jalkojesi juureen ja pesköön pois kaiken ylenkatseen omalla todistuksellaan kuulijoille: "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti." Suo se Isä.

Kun päämme ovat painettuna ja silmämme kiinni, minä aion kysyä teiltä jotakin Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme nimessä. Hän on tullut tänne Phoenixiin vierailemaan teidän luoksenne, joka ilta ja parantaa sairaat, puhuu teille, sanoo teille, kuka olette, mitä te olette tehneet, aivan kuten Hän teki ennen vanhaan. Hän on aina halukas antamaan teille anteeksi ja rakastamaan teitä. Voi, olkoon Jumala armollinen.

51 Kuinka moni täällä tuntee syyllisyyttä siitä, että on laiminlyönyt Häntä, pannut Hänet vain johonkin nurkkaan, pikkuisella kahden minuutin päivittäisellä rukouksellaan, eikä ehkä lue Hänen Sanaansa kuin kerran viikossa, ja silti kuuluu seurakuntaan. Ja sinä sanot: "Olen pahoillani, että olen kohdellut Jeesusta sillä tavalla. Minä haluan tehdä parannuksen siitä juuri nyt." Nostaisitko kätesi, sanoisitko: "Kristus, minä haluan tehdä parannuksen." Voi, Jumala teitä siunatkoon. Ainakin sata kättä pystyssä. Te tunnette kohdelleenne Jeesusta kaltoin.

En välitä mihin seurakuntaan sinä kuulut. Sillä ei ole väliä. Se voi olla metodisti-, baptisti-, presbyteeri-, katolinen-, luterilainen-, ei sillä väliä. Oletko tajunnut, että olet kohdellut Häntä kaltoin? Ja tiedät olevasi syyllinen. Sinä et rukoile; sinä et palvo Häntä.

Kävelisitkö sinä tänne alttarille juuri nyt minun kanssani ja sanoisit: "Herra, tästä päivästä lähtien, minä otan Sinut. Minä haluan palvella Sinua tästä päivästä lähtien vilpittömin ja kunnioittavin sydämin." Minä odotan sinua. Nouse ja lähde istuimeltasi nyt. Kun teidän päänne on painuksissa, te muut. Antakaa ihmisille tilaa, kun he lähtevät kävelemään. Haluan kohdata täällä jokaisen, joka nosti kätensä ja ne, jotka tulivat vakuuttuneeksi siitä, että olette kohdelleet Häntä kaltoin. Seisoisitteko hetken täällä rukoilemassa jokusen sanan, ja sitten palatkaa paikoillenne, ennen kuin me lopetamme.

52 Jumalan armosta, se oli nainen, joka lähti ensimmäisenä. Nyt miehet seuraavat. Jumalan siunausta sinulle. [Veli Branham rukoilee erään naisen kanssa–toim.] Pikku nainen, joka katuu täällä, sanoi: "Minä haluan palvoa Häntä." Oi, Jumala. Antakaa illallisenne mennä menojaan; mitä te siitä välitätte? Tule tänne. Sisar, veli, tämä on paljon enemmän kuin lähtö illalliselle. Tämä tarkoittaa lähtöä taivaaseen. Se merkitsee ikuista elämää. En välitä siitä oletko helluntailainen, baptisti mikä sitten oletkin, sillä ei ole väliä. Tulkaa tänne ylös. Tulkaa tänne. Te tiedätte kohdelleenne Häntä kaltoin. Tulkaa vain ylös.

Intiaaniystäväni täällä, Jumala teitä siunatkoon. Minä halusin tulla apassireservaattiin. Minä palaan vielä. Minä tulen kyllä sinne. Tulisitteko, jos ette pääse…Te siellä parvella. Älkää ajatelko olevanne liian kaukana. Te saatatte joutua oikopäätä helvettiin jonakin päivänä, ja silloin te vasta olette liian kaukana. Te ette ole tänä iltapäivänä. Tulisitteko? Oikein. Siirtykää tänne ylös.

53 Miten…Kaksi kuuromykkää poikaa nousee tänne, pelkän viittomakielen kautta. Ja joillekin teistä, joille Jumala on ollut niin hyvä, että on antanut teille kuulon, ja sitten te istutte siellä syrjässä. Oi, Jumala. Sinä sanot: "Kuule saarnaaja, minulla on Fil. tri:n tutkinto." Minä en siitä välitä, mitä sinulla on. Sinulla on myös kivisydän. Sinun olisi parasta palvoa Häntä vielä, kun voit. "Anna Pojalle suuta, ettei Hän suutu." Minä haluan suudella Häntä sydämelläni.

Kaksi nuorta miestä nousee parvelta ja kävelee tänne, nuoria miehiä vielä. Ettekö tulisi? Me odotamme. Haluatteko te suudella Poikaa? Haluaisitteko te seistä täällä Hänen rinnallaan ja sanoa: "Herra Jeesus, koko sydämestäni, minä olen pahoillani siitä, mitä olen tehnyt. Minä olen ollut seurakunnan jäsen. Kyllä, näin se on, mutta minä en koskaan ole kohdellut Sinua oikein. Minä haluan pestä Sinun jalkasi kyynelilläni. To-

distuksellani, minä haluan tuoda haisevan tuoksun Sinulle. Minä haluan kertoa maailmalle, että rakastan Sinua. Minä olen pelännyt työpaikallani. Olen pelännyt naapuria. Olen rukoillut…Hän ei ehkä pidä minusta sen jälkeen. Mutta, Jeesus, minä en välitä kuka minusta pitää, kunhan Sinä pidät minusta." Kaikki ovat kuolevaisia. Hän kuolee niin kuin sinäkin, mutta Kristus on kuolematon. Etkö tulisi?

Juuri sellaisena kuin olen, sinä otat vastaan,
toivotat tervetulleeksi, annat anteeksi ja lunastat,
koska lupasin, aion uskoa.
Oi, Jumalan Karitsa, minä tulen minä...

54 Nyt, kun maallikot seisovat täällä, minä kysyn, kuinka moni saarnaaja tulisi tänne ylös kanssani? Minä haluan nähdä mistä teidät on tehty. Minä menen täällä itsekin alttarille. Minä olen myös syyllinen. Minä tarvitsen Jumalan anteeksiantoa. Olen…Jumala teitä, miehet, siunatkoon, miehiä ja naisia.

Nyt, kuunnelkaapa saarnaajat, naiset ja miehet, molemmat. Yhteen asiaan minä tiedän teidän syyllistyvän täällä Phoenixissa. Te olette syypäitä siihen, ettei teillä ole täällä Phoenixissa oikeaa keskinäistä yhteyttä Eikö teitä hävetä? Eikö teitä hävetä se, miten te olette kohdelleet Häntä. Katsokaapa vain saarnaajia, sekä naisia että miehiä. Oi, Jumala. Oletteko te oikeasti sydämestänne pahoillanne? Kuinka moni teistä on pahoillaan siitä, miten te olette kohdelleet Jeesusta? Nostaisitteko kätenne. Jumalaa kohden kohotetuin käsin, minä häpeän itseäni. Minä häpeän omasta puolestani. Olisi ollut monia tilaisuuksia, jolloin olisin voinut mennä, mutten ole mennyt. On monia asioita, joita olisin voinut tehdä, mutten ole tehnyt. Olen ajatellut, että olen liian väsynyt. Mutta kun minä saarnasin tänään, jokin sanoi minulle: "Miten on sinun laitasi?" Minä saarnasin suoraan itselleni.

55 Jeesus oli kutsuttu fariseuksen luo; Hän oli väsynyt ja uuvuksissa ja Hänen kurkkuunsa koski, mutta Hän meni joka tapauksessa, vaikka tiesi, ettei tulisi olemaan tervetullut. Hän meni, joka tapauksessa. Minä häpeän itseäni. Minä kadun. Minä kadun Jumalan edessä ja tämän yleisön. Ja mikäli te, veljet ja sisaret, kadutte, koko sydämestänne, olen varma, että Kristus, joka seisoo täällä meidän keskellämme, antaa meille anteeksi. Ja meillä tulee olemaan täällä Phoenixissa kokous, joka on sellainen kuin helluntaipäivänä oli.

Kaikki teistä veljistä, murtakaa kaikki pikku esteet väliltänne nyt. Unoh-

takaa kaikki. Olittepa sitten Assembliesistä tai Church of Godista tai baptisteja tai presbyteerejä tai ykseysläisiä tai mitä? Kolminaisuulaisia tai mitä sitten olettekin, unohtakaa kaikki. Palvotaan yhdessä Herraa Jeesusta.

56 Nyt, te muut, jotka seisotte, kaikkialla rakennuksessa. Aiotteko te todella tehdä sen? Nostakaa kätenne Jumalalle. "Minä teen sen. Jumalan armosta, minä teen sen." Nyt, kun laskette kätenne, puristakaa jonkun kanssa kättä vieressänne, ja sanokaa: "Jumalan siunausta sinulle, veli. Jumalan siunausta sinulle sisar." Kävelkää ja puristakaa toinen toistenne kättä. Sanokaa: "Jumalan siunausta sinulle, veli." Kaikki, joka puolella. "Olen pahoillani, kun kohtelin sinua sillä lailla kuin kohtelin." Jos teillä on yhtään vihanpitoa, menkää tuon miehen luo ja oikaiskaa juttu. Jumalan siunausta sinulle, veli. Jumalan siunausta, sisar. Jumalan siunausta, veli. Jumalan siunausta, veli.

Oi, virta kallis tuo
lunta valkeemaks mut luo.
Yks ainoo lähteeni:
vain veri Jeesukseni.

Mikä voi synnin puhdistaa
Vain...(Pysykää täällä vielä hetki.) *Jeesukseni*
Mikä voi minut uudistaa?
Vain veri Jeesukseni.

Oi, virta kallis tuo
lunta valkeemaks mut luo.
Yks ainoo lähteeni:
vain veri Jeesukseni.

57 Kuinka monesta tuntuu hyvältä? Nostaisitteko kätenne. Palvotaanpa Herraa tällä tavalla. [Veli Branham ja seurakunta taputtaa käsiään–-toim.] Kiitos Jumalalle. Moniko teistä saarnaajista nyt, naisista ja miehistä sanoo: "Jumalan armosta, tästä päivästä lähtien, minä murran jokaisen kirkkokunnallisen esteen," pysy sinä omassa seurakunnassasi, "mutta, minä–minulle on ilo puristaa veljeni kättä, vaikka hän onkin erilainen kuin minä. Minä teen yhteistyötä. Minä teen kaikkeni edistääkseni Kristuksen asiaa." Te…Teettekö sen? Nostakaa kätenne. Sanokaa: "Minä teen sen. Minä teen sen, Jumalan armon avulla." Minä uskon teitä.

Oi, virta kallis tuo
lunta valkeemaks mut luo
yks ainoo lähteeni
vain veri Jeesukseni.

58 Miten teidän laitanne täällä alttarin ympärillä, tuntuuko teistä hyvältä? Tuntuuko, että kaikki meidän syntimme ovat poispestyt? *"Mikä voi synnist' puhdistaa? Vain veri Jeesukseni. Mikä voi minut uudistaa? Vain veri Jeesukseni,"* ei liittyminen uuteen seurakuntaan, vaan Jeesuksen veri.

Palatkaa rauhassa koteihinne. Olkoon Jumala kanssanne, Menkää seurakuntaanne. Tukekaa sitä. Seiskää paimenenne takana. Seisokaa Jumalan ohjelmien takana. Ja rukoilkaa paimenenne puolesta. Ja antakaamme kunnon, vanhanaikaisen herätyksen pyyhkäistä Phoenixin yli. Ei mene pitkääkään aikaa, kun veli Roberts ja veli Allen ja moni muu noista miehistä, jotka ovat täältä kotoisin, palaavat. Ja kun he tulevat, kaikki, yhdestä sydämestä, lähtekää liikkeelle ja tehkää yhteistyötä ja pitäkää oikein todella hauskaa. Älkää tehkö käännynnäisiä. Menkää omaan seurakuntaanne ja palvokaa Jumalaa. Kun kokous on ohi, kutsukaa kaikki seurakuntaanne. Jos kaveri ei pidä sanaansa, asia jää sitten Jumalan ja hänen välilleen. Pidä sinä sanasi Jumalalle: se on pääasia.

Mikä voi synnin puhdistaa
Vain veri Jeesukseni
Mikä voi minut uudistaa?
Vain veri Jeesukseni.
Oi, virta kallis tuo
lunta valkeemaks mut luo
yks ainoo lähteeni
vain veri Jeesukseni.

59 Yhtenä aamuna, aamiaisella minä sanoin: "Jumalan perintö lähti kannosta. Joka kerta, kun se tapahtui, kalvajasirkka aloitti syömisen, tuhosirkka…" Sanoin: "Jonakin päivänä Jumala tulee hyönteismyrkyn kanssa; Hän ruiskuttaa rakkautta kaikkialle tuohon puuhun niin, ettei yksikään tuhosirkka pääse siihen käsiksi." Näin on. Uskon, että Hän tekee sitä juuri nyt, ettekö tekin usko? Kyllä vain. Mikä se sitten on? Koko Jeesuksen ruumis. Te kaikki metodistit, baptistit, presbyteerit, ykseysläiset, kakseuslaiset, mitä sitten olettekin, Jeesus Kristuksen rakkaus on kylvetty ympäriinsä sydämiimme Pyhän Hengen kautta, mikä tekee meistä veljiä ja sisaria. Meidän syntimme on pesty pois veren kautta. Miten ihanaa.

Miten me kiitämmekään Jumalaa.

60 Veli Stadsklev, tuletko tänne hetkeksi. Käykö päinsä? [Joku vastaa: "Aamen."–toim.] Tämä mies, joka on ollut kanssani Afrikassa, on nähnyt kymmenientuhansien tulevan yhdellä kertaa Kristuksen tykö. Veli Julius Stadsklev, minä pyytäisin sinua uhraamaan rukouksen tämän yleisön puolesta. Sitten aivan hetken kuluttua me menemme kotiin.

Onko sinulla jotakin sanaa sanottavana, veli? Jotakin sanottavana, jotakin lisäksi? Kello 19:30 tänä iltana on kokous, Jos Jumala suo, me tulemme tänne. Rukouskortteja annetaan seuraavassa…Mitä kello on? 18:30. Tulkaa tänne. Minä toivon, että me tulemme saamaan suuren vuodatuksen, parantamista varten, tänä iltana. Ottakaa syntiset ystävänne mukaan. Minä saarnaan jälleen teille parin tunnin päästä, jos Herra suo. Pujahtakaa ulos ja nauttikaa pikku päivällinen ja palatkaa takaisin, kokoussarjan päätökseen.

61 Siis, jos teidän paimenenne on–paimenellanne on ovet auki tänä iltana, teidän on mentävä omaan seurakuntaanne. Siellä on teidän paikkanne. Jos kuulutte Assembliesiin, menkää Assembliesiin,. Jos kuulutte Unitediin, menkää Unitediin. Jos te…Mihin seurakuntaan sitten kuuluttekin, menkää paikallenne tänä iltana. Minä olen evankelista. Näettekö? Ja, jos te olette…Jos seurakunta on kiinni tänä iltana, tulkaa tänne, olkaa kanssamme. Ja sitten, jos teillä ei ole täällä seurakuntaa, tulkaa käymään illalla. Mennessänne ravintolaan syömään, kutsukaa tarjoilija ja muut tänne tänä iltana. Me toivomme tapaavamme teidät.

Siihen asti, jos tunnen johdatusta: minun rakas ystäväni on ollut täällä kanssani monissa koetuksissa ja vaikeuksissa ja ylä-, ja alamäissä. Minä haluan hänen päättävän kokouksen muutamalla rukouksen sanalla. Jumalan siunausta sinulle, veli Julius. Painaessamme päämme…